

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE ECONOMÍA E COMPETITIVIDADE

14286 Orde ECC/2841/2015, do 28 de decembro, pola que se establece o método simplificado de cálculo do capital de solvencia obrigatorio para o seguro de decesos.

A Lei 20/2015, do 14 de xullo, de ordenación, supervisión e solvencia das entidades aseguradoras e reaseguradoras, traspuxo ao noso ordenamento xurídico aquelas disposicións que requirían un desenvolvemento por norma con rango de lei da Directiva 2009/138/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2009, sobre o acceso á actividade de seguro e de reaseguro e o seu exercicio, en diante, Directiva Solvencia II, modificada principalmente pola Directiva 2014/51/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de abril de 2014, pola que se modifican as directivas 2003/71/CE e 2009/138/CE e os regulamentos (CE) n.º 1060/2009, (UE) n.º 1094/2010 e (UE) n.º 1095/2010, no que respecta aos poderes da Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación) e da Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Valores e Mercados), máis coñecida como Ómnibus II. Esta transposición foi completada polo Real decreto 1060/2015, do 20 de novembro, de ordenación, supervisión e solvencia das entidades aseguradoras e reaseguradoras.

O novo réxime de solvencia que establece a Directiva Solvencia II para as entidades aseguradoras e reaseguradoras debe ser complementado, no ámbito europeo, polos desenvolvementos normativos emanados da Comisión Europea e da Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación, á cal o Regulamento (CE) n.º 1094/2010, do 24 de novembro, do Parlamento Europeo e do Consello, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación), se modifica a Decisión 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/79/CE da Comisión, atribúe importantes facultades de coordinación e decisorias en materia de supervisión e ordenación de seguros e reaseguros, para lograr unha maior harmonización reguladora e unha mellor coordinación internacional e intersectorial.

O Regulamento delegado (UE) 2015/35 da Comisión, do 10 de outubro de 2014, polo que se completa a Directiva 2009/138/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2009, sobre o acceso á actividade de seguro e de reaseguro e o seu exercicio (Solvencia II), no seu artigo 23 prevé, para efectos do cálculo da mellor estimación das provisións técnicas, a incidencia das futuras decisións de xestión adoptadas por quen exerza a dirección efectiva da entidade, e establece determinados límites e requisitos para que as ditas futuras decisións de xestión se poidan ter en consideración.

No cálculo da provisión do seguro de decesos, ten especial relevancia a posibilidade de considerar futuras decisións de xestión relacionadas coas primas que a entidade lles pode cobrar aos tomadores de seguros. Así, por motivos comerciais, estas entidades aplican habitualmente descontos nas primas que cobran aos seus asegurados, sobre aquelas que corresponderían pola aplicación estrita dos seus contratos para compensar, total ou parcialmente, os aumentos de primas causados por eventuais aumentos do custo dos servizos funerarios ou outros eventos desfavorables (reaxustes de primas). Con esta práctica as entidades tratan de evitar as subas bruscas de primas e que a repercusión do incremento de custos resulte máis progresiva para o tomador, na medida en que a súa marxe comercial o permita. Por esta razón, e dado que o importe da provisión responde á mellor estimación do valor das obrigacións futuras, no cálculo desa mellor estimación poderanse considerar primas futuras por un importe inferior a aquel que resultaría da aplicación estrita do estipulado nos contratos.

Todo o exposto non obsta para que, de cambiaren as circunstancias a un contorno máis desfavorable, a entidade poida eliminar, polo menos parcialmente, as limitacións

autoimpostas aos reaxustes de primas. En consecuencia, deberíase ter en conta a circunstancia de que as decisións de xestión consistentes nun incremento das primas ata os importes máximos estipulados no contrato de seguro, susceptibles de ser adoptadas no futuro por parte de quen exerza a dirección efectiva da entidade, terían influencia directa no cálculo da mellor estimación que a provisión representa.

Ao mesmo tempo, e máxime cando se trata de contratos a moi longo prazo, cómpre que a provisión do seguro de decesos sexa calculada con hipóteses prudentes, de forma que a entidade aseguradora dispoña en todo momento dunha provisión suficiente que lle permita atender adecuadamente os seus compromisos futuros.

Respecto á capacidade de incrementar as primas consideradas na mellor estimación, serán as propias entidades aseguradoras as que, en función dos produtos que comercialicen, das súas tarifas e do resto de circunstancias que concorran, deberán avaliar a existencia de tal capacidade e verificar a súa aplicabilidade efectiva, sen prexuízo da posibilidade da súa comprobación posterior por parte da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Todo isto fai aconsellable o establecemento dun réxime simplificado de cálculo do capital de solvencia obrigatorio, para os seguros do ramo de decesos, no cal se teñan en conta as especificidades deste ramo, incluído o efecto das futuras decisións de xestión antes mencionadas; ben que, entre estas últimas, só se terán en conta neste réxime simplificado as relacionadas coa posibilidade de modificar as primas futuras en función da capacidade da entidade de realizar reaxustes nas súas tarifas de primas con ocasión de incrementos no custo dos servizos e con determinadas limitacións, nos escenarios considerados. Esta norma establece unha simplificación da aplicación da dita capacidade de xestión e un método para a súa cuantificación para efectos de habilitar un método simplificado de cálculo do capital de solvencia obrigatorio e da mellor estimación das provisións técnicas para o ramo de decesos que teña en conta as súas particularidades fronte ao réxime xeral.

Os requisitos que deben concorrer para que as indicadas futuras decisións de xestión se poidan tomar en consideración son os recollidos no Regulamento delegado (UE) 2015/35 da Comisión, do 10 de outubro de 2014, entre os cales figura que as ditas decisións deban ser formalizadas mediante acordo do órgano de administración e que se describa e acredite en que circunstancias se poderá modificar a aplicación das tarifas por reaxustes debidos a incrementos do custo dos servizos.

Esta orde dítase de conformidade co establecido na disposición adicional décimo quinta da Lei 20/2015, do 14 de xullo, desenvolvida polo artigo 76 do Real decreto 1060/2015, do 20 de novembro, de ordenación, supervisión e solvencia das entidades aseguradoras e reaseguradoras, e logo de informe do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

Na súa virtude, de acordo co Consello de Estado, dispoño:

Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

Coa extensión do artigo 76 do Real decreto 1060/2015, do 20 de novembro, de ordenación, supervisión e solvencia das entidades aseguradoras e reaseguradoras, o réxime simplificado de cálculo do capital de solvencia obrigatorio para o seguro de decesos poderase aplicar aos seguros en que os límites do contrato coincidan coa vida esperada dos asegurados, con independencia da modalidade de seguro a que corresponda.

Este réxime aplicarase tendo en conta todos os dereitos e obrigacións futuras das entidades aseguradoras previstos no contrato, tanto os relativos aos servizos funerarios propiamente ditos como a aqueles outros servizos ou prestacións consideradas no contrato como complementarias, que se presten como consecuencia dun falecemento, de acordo co disposto no artigo 18 do Regulamento delegado (UE) 2015/35 da Comisión, do 10 de outubro de 2014, polo que se completa a Directiva 2009/138/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2009, sobre o seguro de vida, o acceso á actividade de seguro e de reaseguro e o seu exercicio (Solvencia II).

Artigo 2. Futuras decisións de xestión por parte do órgano de administración.

No caso de que as entidades aseguradoras apliquen unha limitación no incremento das primas comerciais sobre as estipuladas nas súas pólizas, para o cálculo da mellor estimación da provisión considerarase que, con carácter xeral, teñen capacidade de eliminar parcialmente a dita limitación e esta capacidade constitúe unha futura decisión de xestión.

Estas futuras decisións de xestión deberán cumprir os requisitos establecidos no artigo 23 do Regulamento delegado (UE) 2015/35 da Comisión, do 10 de outubro de 2014. Para estes efectos, o plan onde se describa e acredite en que circunstancias se poderá modificar a aplicación das tarifas por reaxustes debidos a incrementos do custo dos servizos, ao cal se refire o número 3 do dito artigo, deberá ser aprobado en todo caso polo órgano de administración da entidade.

Artigo 3. Limite ás futuras decisións de xestión.

O importe da máxima capacidade de xestión da dirección ou das primas adicionais máximas que se poderían incorporar por futuras decisións de xestión para a determinación das cargas de capital de subscrición e de tipos de xuro será a diferenza entre o valor actual das primas utilizando futuras decisións de xestión, calculadas tal e como se recolle no parágrafo seguinte, e o valor actual das primas tidas en conta para calcular a mellor estimación da provisión.

Para efectos de determinar o valor actual das primas utilizando as futuras decisións de xestión, naqueles contratos en que existan, a prima anual que se vai actualizar será a menor entre a prima recollida no contrato e a prima utilizada para o cálculo da mellor estimación incrementada nun 3 por cento acumulativo anual. Esta porcentaxe poderase revisar periodicamente por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións cando as condicións económicas así o requiran.

Artigo 4. Aplicación diluída no tempo.

No caso de que unha entidade aseguradora de decesos teña capacidade de xestión, tal e como foi definida no artigo 2, ante circunstancias que variasen as hipóteses empregadas no cálculo da mellor estimación da provisión, a aseguradora utilizará de maneira diluída no tempo a citada capacidade para compensar o efecto que produza o cambio de hipóteses.

Considerando o establecido no parágrafo anterior, o método simplificado de cuantificación das cargas de capital para o risco de subscrición para seguros de decesos (mortalidade, caída, gastos e catastrófico) e para o risco de tipos de xuro terá en consideración tanto o incremento das obrigacións netas pola situación de estrés como a aplicación das futuras decisións de xestión, de maneira diluída no tempo, para efectos de determinar o escenario futuro conxunto de ambas as circunstancias.

A aplicación de maneira diluída no tempo consiste en considerar que as futuras decisións de xestión non se aplican ou non teñen efecto durante o primeiro ano e que, entre os anos segundo e sexto, se incorporan gradualmente as futuras decisións de xestión necesarias para que a partir do ano sexto se compensase o efecto do incremento das obrigacións consecuencia do estrés de cada carga, sempre que a entidade dispoña da capacidade suficiente para adoptar efectivamente as futuras decisións de xestión.

Artigo 5. Cuantificación das cargas de capital polo réxime simplificado.

A cuantificación das cargas de capital de subscrición e de tipos de xuro para o seguro de decesos determinarase por separado para cada módulo e submódulo na forma establecida na fórmula estándar, ben que os importes resultantes se verán mitigados pola aplicación das futuras decisións de xestión, tal e como se recolle nos seguintes parágrafos.

Para os simples efectos do cálculo do capital de solvencia obrigatorio por risco de tipos de xuro, a entidade deberá asignar unha carteira de activos á carteira de obrigacións de

seguro e reaseguro de decesos de forma consistente coa xestión de riscos aplicada. No caso de que a entidade non poida realizar unha asignación de activos específica ao ramo de decesos, a carteira de activos asignada á carteira de obrigacións de seguro e reaseguro de decesos estará composta por cada activo da entidade na proporción que resulte de comparar a provisión do seguro de decesos co total de provisións técnicas.

Considérase que as primas necesarias adicionais para compensar o efecto producido polo estrés considerado se incorporarán nos prazos establecidos no artigo 4, polo que a carga de capital será igual á modificación da provisión resultante considerando tanto o estrés como a incorporación das primas adicionais.

O importe das cargas de capital polo réxime simplificado para cada un dos módulos ou submódulos de risco ou estreses considerados (tipos de xuro, mortalidade, caída, gastos e catastrófico) será igual ao valor actual das primas anuais estresadas multiplicadas, cada unha delas, polos factores anuais da táboa que se inclúe a continuación:

Ano	Factor de cálculo da carga de capital
1.º	100% * %PN
2.º	(80% * %PN + 20%*%PB)* 80%
3.º	(60% * %PN + 40%*%PB)* 60%
4.º	(40% * %PN + 60%*%PB)* 40%
5.º	(20% * %PN + 80%*%PB)* 20%
6.º e seguintes	0%

Onde:

%PN (porcentaxe de primas netas de gastos) calcúlase como o importe de cada estrés sen aplicar ningunha decisión futura de xestión, dividido polo valor actual das primas estresadas que correspondan. Esta será a porcentaxe en que se deberían aumentar as primas estresadas para eliminar o importe do estrés.

%PB (porcentaxe de primas brutas) calcúlase como o %PN dividido por un menos a porcentaxe que representen os gastos variables que dependan das primas sobre as propias primas. Esta será a porcentaxe en que se deberían aumentar as primas estresadas para eliminar o importe do estrés, tendo en conta o incremento de gastos xerados.

Artigo 6. *Máxima dilución.*

Para os efectos de cuantificar a capacidade utilizada, en aplicación do artigo 5, para cada estrés calcularanse as primas incorporadas, cuxo importe para cada módulo será a diferenza entre o capital de solvencia obrigatorio sen dilución e o capital de solvencia obrigatorio unha vez realizada a dilución.

A suma correlacionada das primas incorporadas en cada estrés por risco de subscrición, aplicando a matriz de correlacións entre submódulos do risco de subscrición prevista no artigo 136.3 do Regulamento delegado (UE) 2015/35 da Comisión, do 10 de outubro de 2014, máis a suma correlacionada das primas incorporadas no estrés por risco de tipos de xuro, utilizando para esta agregación a correlación entre os riscos de mercado e a subscrición establecida na fórmula estándar, será a capacidade total utilizada para diluír en aplicación do artigo 5.

En caso de que a capacidade total utilizada sexa superior á máxima capacidade de xestión, segundo se establece no artigo 3, calcúlase a porcentaxe que a capacidade máxima representa respecto á utilizada (%CU).

En tal caso, o capital de solvencia obrigatorio de cada módulo ou submódulo calcularase seguindo a fórmula que se insire a continuación e será igual á suma do capital de solvencia obrigatorio aplicando a dilución máis a diferenza entre o capital de solvencia obrigatorio sen e con dilución multiplicada polo exceso da capacidade utilizada sobre a capacidade máxima.

$$SCR_{\text{final_módulo}} = SCR_{\text{diluído}} + (SCR_{\text{non_diluído}} - SCR_{\text{diluído}}) * (1 - \%CU)$$

Onde:

$SCR_{\text{final_módulo}}$: capital de solvencia obrigatorio dos submódulos de tipo de xuro, mortalidade, caída, gastos e catastrófico para o ramo de decesos.

$SCR_{\text{diluído}}$: capital de solvencia obrigatorio dos submódulos descritos anteriormente aplicando a dilución.

$SCR_{\text{non_diluído}}$: capital de solvencia obrigatorio dos submódulos descritos anteriormente sen aplicar a dilución.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta orde dítase ao abeiro do artigo 149.1.11.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia para establecer as bases da ordenación dos seguros.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta orde entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2016.

Madrid, 28 de decembro de 2015.–O ministro de Economía e Competitividade, Luis de Guindos Jurado.